BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ SIBIU

ANUL XII. — No. 1868. 4 PAGINI 3 LEI Duminecă 10 Noembrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.69.

Poate fi salvat atletismul?

Intr'unul din numerile trecute ale Gazetei Sporturilor, excelentul meu coleg, George Fulga, totdeauna atent cu problemele sportive de interes general, s'a ocupat în cadrul unui articol de soarta atletismului românesc.

Comparând imensul număr de spectatori, cifrați după unii la 15.000 — 20.000 veniți să asiste la matchul de football România—Polonia, cu cei 600—700 de spectatori care, înfruntând o zi mohorâtă de toamnă, se deplasaseră cu o zi înainte spre a admira o bună parte din clita atletismului românesc și polon, colegul Fulga constată cu destulă tristețe că disproporția era mult prea mare.

Făcând această constatare prea puțin măgulitoare pentru atletism, se întreba, îngrijat, prin ce minune s'ar putea schimba această situație, dacă nici o competițiune de anvergura meetingului universitar de acum o săptămână nu a putut atrage un public mai numeros.

Fără îndoială, după sbuciumata existență pe care a dus-o și o duce acest sport, este ciudat să mai fii optimist.

Cu toții suntem de acord (mai puțin, bine înțeles, câțiva inși pe care dacă îi întrebi pentru ce se opun n'ar ști să răspundă) că numai printr'o complectă și radicală reformă care ar îmbrățișa întreaga organizațiune sportivă românească s'ar putea salva și înviora atletismul și odată cu el toate celelalte sporturi atletice de esență individuală.

Am avut și noi câtva timp impresia că totul în atletismul românesc, ca și în celelalte sporturi, este în funcție numai și numai de cei care-l conduc.

Desigur, conducătorii acestui sport nu sunt excepționali.

Suntem însă siguri că vom găsi alții mai buni în locul lor? Se poate întâmpla, ceea ce nu este deloc exclus, ca cei cari urmează să fie mai slabi... Și atunci?...

In această privință este greu să faci o alegere, căci un trecut nu prea îndepărtat în istoria acestui sport ne determină să fim cât se poate de prevăzători când este vorba de ales conducătorii.

Nu apăr și nici nu acuz pe conducătorii atletismului, pentru motivul destul de simplu că salvarea atletismului românesc nu este în funcție de cele câteva onorabile persoane care conduc așa după cum se pricep destinele acestui sport.

Când discutăm situația atletismului românesc să nu uităm că acest sport este considerat în România un «biet copil sărac», că federația și cu ea puținele cluburi, au înainte de toate griji materiale care le paralizează orice acțiune, orice inițiativă, încât în zadar vom aștepta lucruri extraordinare dela ele.

Nimic, dar absolut nimic nu se poate pretinde atletismului românesc și nu putem spera la o ameliorare cantitativă și calitativă în acest sport, atâta timp cât nu se vor rezolva chestiunile care să-i asigure însăși existența lui.

Atâta timp cât fiecare oraș nu va poseda unul sau două parcuri sportive înzestrate cu toate cele necesare și puse la îndemâna tineretului.

Atâta timp cât copiii nu vor fi obligați să practice mai întâi atletismul ca sport de formațiune și nu va fi îndrumat în acest sens de oameni pricepuți și cunoscători, atâta timp cât nu se vor organiza manifestațiuni populare depropagandă renunțându-se la formalismul și birocratismul care nu au ce căuta în actuala stare a mișcării atletice românești.

Dar cum toate aceste frumoase planuri sunt departe de a se realiza, vom avea și de acum înainte ocazii de a constata inferioritatea atletismului nostru.

Atletismul ca spectacol — căci de acesta era vorba cred în articolul colegului Fulga — poate, fără îndoială, chiar în situația actuală să aducă public și într'un număr suficient de impozant.

Să se încerce, spre exemplu, organiza în lunile de vară atunci când footballul este în repauz câteva reuniuni internaționale.

Să fi încercat F. R. A. în această vară, profitând de prezența la Budapesta a atâtor atleți de valoare, să aducă în Capitală doi trei atleți japonezi, unul sau doi americani, în total șapte opt atleți, să fi făcut o reclamă în stil mare și ați fi văzut, vă asigur, și această minune care în alte țări este de mult timp obișnuită: că publicul vine în număr mare la atletism.

Căci numai oferind un asemenea spectacol bine organizat, cu un program scurt, dar senzațional, cu o publicitate bine pusă la punct, se poate lansa la noi atletismul.

Să fim însă înțeleși. Să nu se creadă vreun moment, că prin organizarea unor asemenea spectacole s'ar rezolva problema atletismului.

Se va realiza desigur un excelent spectacol, se va face o nimerită propagandă, dar rămâne cealaltă parte a problemei: răspândirea practicei în marea masă, supravegherea și îndrumarea atletismului, pe care nici marile spectacole și nici forma de organizare actuală nu o poate înfăptui.

C. Mortun

Ancheta „Gazetei Sporturilor"

D. Xifando crede că întinerirea cadrelor va rezolva problema arbitrilor români

— Delegările trebuie să fie secrete —

Săptămâna care a premers matchului România-Polonia a avut la dispoziție,

D. XIFANDO

pentru presa sportivă ca și pentru marele public amator de football, un subiect pasionant: arbitrii.

Se petrecuse atâtea incidente în ultimele partide divizionare, provocate în cea mai mare parte de arbitri, încât subiectul acesta a antrenat, pe bună dreptate, o discuție aprigă și oare cum în controversă: sunt arbitrii singurii vinovați? Cine și cum se va putea îndrepta situația?

Un fapt este cert. S'au făcut în ultimile partide de campionat atâtea greșeli de arbitraj, iar publicul a fost atât de surescitat, încât rezultatele au fost, într'o bună măsură, falsificate. Nu înțelegem să facem acum o recapitulare a partidelor cari au avut de suferit de pe urma unor conduceri defectuoase. Este complet inutil. Trebue însă să facem constatarea că lucrurile au ajuns atât de departe, încât progresiunea dezastrului în același ritm, ne va duce în curând la o situație care nu va mai putea fi îndreptată.

Nici odată footballul românesc n'a avut de suferit, ca în ultimile săptămâni, de pe urma extravaganțelor de arbitraj, deadreptul revoltătoare. O îndreptare este azi mai necesară așa dar, ca ori când.

Ori, o îndreptare în acest domeniu nu se poate face simplist, printr'o măsură biurocratică. Sunt necesare reforme esențiale, pe cari ne vom căzni să le facem cunoscute cu ajutorul unei anchete vaste pe care o inaugurăm azi.

Ne-am adresat, dintru început d-lui Denis Xifando. D-sa, în dubla calitate de arbitru consacrat și de diriguitor în organizația respectivă, are toate calitățile necesare pentru a putea contribui la rezolvarea problemei.

Iată ce ne-a declarat d-sa:

MOMENTUL PSIHOLOGIC

«S'au petrecut e adevărat, lucruri regretabile în ultima vreme. Au fost arbitri cari au comis erori fundamentale. Nu pot să neg acest lucru și nu pot să nu fac constatarea că unele partide au fost denaturate, datorită unor conduceri defectuoase.

«Cine n'a fost însă arbitru, nu are motive așa cum am eu, să acorde circumstanțe atenuante. Și iată de ce:

«Situația în clasamentul Diviziei A. este atât de încordată, încât interesul manifestat de public și pasiunea pe care o pune în susținerea favoriților, întrece orice limită. Anumiți spectatori au împins atât de departe pasiunea, în cât nu se sfiesc să amenințe pe arbitri chiar cu revolverul. Sticle de limonată, pietre și alte obiecte de aceiași natură aruncate în arbitru, nu au evident alt rezultat decât intimidarea. Un arbitru intimidat nu mai poate fi stăpân pe partidă.

«In fiecare match de football există un moment psihologic. Moment pe care, dacă arbitrul îl trece fără dificultăți, soarta conducerii nu mai este periclitată. Arbitrul rămâne stăpân pe sine, independent de tensiunea taberilor de pe tușe, sau de nervozitatea jucătorilor.

«Din nefericire, nu mulți arbitri pot rezista atmosferei infernale, pe care o provoacă înfierbântarea exagerată a susținătorilor de pe tușe.

«In provincie în special, unde mijloacele de restabilirea ordinei sunt mult mai reduse decât în Capitală, intimidarea arbitrului este și mai puternică.

ȘI ARBITRII TREBUE SA SE ANTRENEZE

— Așa dar arbitrii n'au nici o vină?...

— Nu, n'am vrut să spun asta. Sunt și arbitri cari au numeroase insuficiențe. Aceștia, oricât s'ar strădui nu vor putea conduce cum se cade.

«Foarte mulți din ei au un defect comun: nu dețin condiția fizică necesară care să le permită urmărirea deaproape a jocului. Un arbitru care nu aleargă după balon, nu poate fi un arbitru bun, oricâte calități ar avea.

«Arbitrii români, în marea lor majoritate, nu se antrenează. O primă condiție a remedierii răului, ar fi așa dar obligativitatea antrenamentului pentru toți arbitrii

INTINERIREA CADRELOR

«O ameliorare serioasă și un pas important spre rezolvarea crizei de azi, se va face atunci când se va porni cu hotărâre la întinerirea cadrelor. Sunt arbitri tineri, talentați și capabili, cari activează în cadrele inferioare și cari ar putea înlocui cu succes pe alții, cărora vârsta le-a tocit entuziasmul și posibilitățile fizice. Această întinerire a cadrelor va produce fără îndoială revirimentul atât de necesar azi. Federația, care are atât de suferit atunci când partidele sale importante se desfășoară împotriva normelor firești, ar trebui să înfăptuiască urgent această reformă.

ARBITRII SA CITEASCA MEREU REGULAMENTUL

— Ce ne facem cu arbitrii cari aplică greșit prevederile regulamentare?

— Evident, regulamentul este unul și același pentru toată lumea. El trebue cunoscut în amănunțime de toți aceia cari conduc matchuri de football.

Arbitrii nu-l citesc însă decât odată: în preajma examenului.

«Iarna aceasta vor avea loc mai multe reuniuni ale arbitrilor de toate categoriile, la cari participarea va fi obligatorie pentru toți. Se va ceti și comenta regulamentul, deopotrivă de către practicanți și de arbitrii vechi.

DELEGARILE TREBUE SA FIE SECRETE

«Cred că o reformă necesară este cea a delegării arbitrilor în Divizia Națională A. Cunoașterea numelui arbitrului cu prea multă vreme înainte, poate da loc la suspiciuni, așa că delegarea secretă, ținând seamă bineînțeles de recuzările cluburilor, va putea remedia și acest inconvenient.

«Arbitrul să nu fie cunoscut de echipe decât cu un ceas înaintea disputei.

DATORIA FEDERAȚIEI

«Nu este mai puțin adevărat însă că Federația are și ea o datorie esențială: să ia măsurile necesare pentru a tempera nervozitatea publicului, scoțând afară depe teren pe acei spectatori cari se vor dovedi provocatori de scandaluri.

«Căci, dacă situația de acum va mai continua, în foarte scurtă vreme se va ajunge la ireparabil.

«Federația este prima interesată să readucă liniștea în football.»

*

Declarațiilor atât de interesante ale d-lui Xifando, vor urma altele în măsură să contribue deopotrivă la rezolvarea problemei de presantă actualitate, a arbitrilor.

L. R.

Echipele naționale de bob au vicii de alcătuire

Antecedentele selecționaților conduc au la altă alegere

Am adus eri la cunoștința cetitorilor hotărirea Federației române a sporturilor de iarnă, de a trimite la Garmisch-Partenkirchen, patru echipe de bobsleigh cărora li s'a încredințat delicata misiune a purtării culorilor românești în olympiada de specialitate a anului 1936.

Revenim astăzi cu unele considerațiuri asupra acestei importante competițiuni, animați fiind de dorința precisă de a fi perfect obiectivi în expunerile noastre.

Vom spune dela început că apreciem eforturile și lăudabila inițiativă a forului respectiv care, foarte grijuliu, nu a lăsat pentru ceasul al 12-lea o chestiune care trebuia rezolvată cât mai neîntârziat posibil.

Luînd o hotărîre chibzuită, este sigur că Federația sporturilor de iarnă va ști să o completeze cu aceiaș deosebită atenție, va da posibilități de antrenament componenților celor patru echipe și, mai presus de toate, va ști să organizeze în timp util expedița la Garmisch-Partenkirchen.

Știm cu toții că iarna este un sezon capricios prin excelență și că menținerea zăpezii este în funcție de atmosferă. Se poate deci ca în zilele fixate pentru desfășurarea competițiunilor olympice, pârtiile să se prezinte ireproșabil dar, să fie impracticabile în zilele ce premerg importantelor dispute. De aceia, vom spune dintru început că echipele reprezentative ale țărei vor trebui să se deplaseze din timp în Germania spre a putea beneficia la antrenament, de zilele prielnice.

Și credem că acest lucru nu este prea greu de înfăptuit, după ce s'au pus la punct alte chestiuni mult mai dificile.

Antecedentele reprezentanților noștri

Judecând groso-modo chestiunea selecționărei echipelor ce vor reprezenta România în competițiunile olympice, ajungem la concluzia că Federația de specialitate a avut mână fericită încredințând delicata misiune, unor oameni cari și-au trecut de mult, examenul de consacrare.

Credem totuș că nu s'a procedat bine în alcătuirea echipelor pe specialități. Dar de acest lucru ne vom ocupa mai jos, întrucât găsim necesar mai întâi să trecem în revistă pe conducătorii celor patru echipe naționale.

Locotenentul Alexandru Papană

Nerespectând ierarhia, vom trece pe primul plan pe locotenentul Alexandru Papană, întru cât, în baza performanțelor anterioare el este cel mai mare în grad.

Intr'adevăr, locot. Papană este acela care ne-a făcut să simțim pentru prima oară fiorii isbânzii culorilor românești într'un campionat mondial. Până a nu reuși el această ispravă care ne-a ridicat țara în ochii străinilor, nici un alt sportiv, în nici un alt domeniu, nu ne-a rezervat satisfacția cuceririi unui titlu universal.

Și nu se poate spune că victoria lui Papană în campionatul mondial din 1933 nu a fost pregătită și pe deplin meritată.

Cu un an înainte doar, în America, la Lake Placide, Papană a ocupat locul al doilea în competițiunea mondială, bătând într'una din coborâri, recordul pârtiei. Astfel fiind, victoria lui din 1933 a fost oarecum scomptată de o parte din specialiști.

In 1934 și 1935, împrejurări nefavorabile au împiedicat pe locot. Alexandru Papană să confirme precedentele performanțe, dar acest lucru nu-i scade cu nimic din merite. Rămâne cel mai de nădejde reprezentant al nostru.

Ceiace ne surprinde însă, constă în aceia că a fost selecționat să conducă un bob de patru persoane. Credem că ar fi fost mult mai indicat ca Papană să primească misiunea pilotării unui echipaj de doi, știut fiind că în această specialitate a reușit cele mai frumoase performanțe. De ce i-a fost preferat lt.-col. Mihail, nu putem înțelege.

Alexandru Frim

Ca și lt. Papană, Alexandru Frim este «senator de drept», și aceasta pentru motivul că a continuat opera începută de primul român cuceritor al titlului mondial, câștigând și el, în 1934, mult invidiatul trofeu.

Aceasta fiind situația, normal este ca el să figureze în fruntea unei echipe românești și misiunea ce i s'a încredințat — aceia de conducător al unui bob de două persoane — este perfect justificată prin antecedentele lui.

Căpitanul Emil Angelescu

Neobositul căpitan Emil Angelescu este al treilea «senator de drept». De mai multe ori campion național, nu lipsește nici el din fruntea selecționaților. Va conduce unul din bob-urile de patru persoane, specialitate în care a excelat și s'a acoperit de glorie.

In ultimii ani, căp. Emil Angelescu nu a lipsit dela startul nici unei probe de campionat mondial, isbutind totdeauna să facă figură onorabilă și să ne reprezinte cu demnitate țara.

In plus a concurat în multe alte competițiuni de dimensiuni importante, reușind și în acestea să ne reprezinte admirabil.

La Davos, Chamonix, Garmisch, etc., numele căpitanului Angelescu este cunoscut și toți specialiștii s'au grăbit să-i recunoască merite excepționale.

Lt. colonel Mihail

Cel de al patrulea conducător de echipă a fost desemnat în persoana lt.-col. Mihail, fost campion al României. Și această alegere a fost fericită, deși deținătorul titlului național nu are la activul său o glorioasă activitate internațională. Este, în schimb, foarte rutinat, temerar și tenace, calități ce-l îndreptățesc să aspire la cele mai mari onoruri.

O revenire nu este posibilă?

Am arătat mai sus că locot. Alexandru Papană era — prin antecedentele lui — mult mai indicat să concureze la Olympiadă la conducerea unui bob de două persoane. Credem deci că în această specialitate ar fi mai bine să fim reprezentați prin Papană și Frim, iar la bob-urile de patru persoane conducerea să fie încredințată lt. col. Mihail și căp. Emil Angelescu.

Supunem spre apreciere Federației române a sporturilor de iarnă această modificare, convinși fiind că în acest mod se va putea obține maximul dela reprezentativele noastre.

r. e. d.

Eri la Venus

Eri au jucat football magistrații, avocații și ziariștii sportivi. Să nu se creadă că au fost trei echipe. Au jucat numai două, căci avocații și magistrații s'au contopit într'o singură garnitură.

Inainte de a intra pe teren, lumea și-a dat seama că joacă magistrații: porțile «au fost închise».

Pe teren o atmosferă simpatică. Se joacă într'un cerc strict intim. N'a venit toată plebea. Au făcut deplasarea numai adevărații cunoscători ai footballului.

In tribune galeria avocaților e — firește — mai elocventă. Nu însă destul de convingătoare (dovadă rezultatul matchului).

Un arbitru ales de comun acord fluieră începutul.

In minutul 1, se produce o șarje viguroasă a ziariștilor. In minutul 2, ziariștii, obosiți, se vaetă:

— Of! Mai sunt 88 de minute!...

Avocații reacționează prompt, dar ca toți avocații, au ghinion... la bară.

Un ziarist se încurcă cu mingea între picioare. Un spectator remarcă:

— Asta cu picioarele mai bine scrie, decât joacă football...

O minge a ieșit înout... Firoiu țipă. O minge a intrat în teren... Firoiu vocifează. O minge e în aer... Firoiu înjură.

Un magistrat enervat întreabă:

— Mă rog, ăsta-i footballist sau aprod?

Magistrații presează câtva timp, dar regulat, dela câțiva metri, trag pe lângă poartă. Un spectator le justifică «terțele».

— Justiția e orbă!...

Matchul decurge liniștit și monoton. Cineva se miră dece sunt atât de puțini spectatori. O explicație s'a găsit:

— N'au venit cei certați cu justiția!

In cele din urmă, ziariștii au deschis scorul. In tabăra magistraților, consternare.

— Ne trebuie pentru echipă un instructor!

— Mă ofer eu! se sacrifică un magistrat dela cabinetul 9 de instrucție.

Matchul a fost câștigat de ziariști, cari au plecat veseli și inspirați pentru cronica de-a doua zi.

Magistrații și avocații se învinuiau reciproc de cauzele înfrângerii. Magistrații spuneau:

— Numai gura e de voi! Iar avocații replicau:

— Ați uitat să vă scoateți robele! Până în cele din urmă, d. procuror Procop Dumitrescu a scuzat înfrângerea:

— Au pierdut din cauza zgurei...

— ?

— Noi suntem antrenați la... Parchet.

C. DEM.

Record de asistență în campionatul ligii a II-a engleze

LONDRA, 8. (Intersport). — Publicul englez a dat din nou dovadă că preferă luptele pasionante, indiferent de valoarea combatanților. Astfel la derby-ul ligii a II-a profesioniste dintre Tottenham Hotspur și Swansea Town în care primii au învins cu 7—2, au asistat 43.000 de spectatori. In timp ce la matchul dintre Arsenal și Brentford din prima ligă profesionistă au asistat numai 38.000 spectatori.

Cliville a dispus de Poldi Steinbach

VIENA 8. — In cadrul unei reuniuni organizată aci, Cliville a dispus net la puncte de Poldi Steinbach.

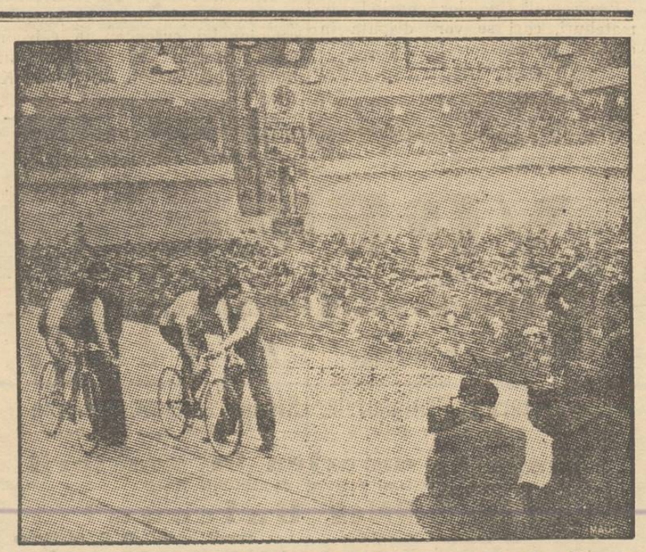

Antonin Magne și Charles Pellissier — admirabil cuplu — au alergat la Paris într'un match omnium profesionist